

[Niels Westerby.]

den kapital, unge landmænd har brug for.

Man kunne også tænke sig den form, at der åbnedes mulighed for en særlig lav rente for unge landmænd. Et sådant forslag, hvor sympatisk det end kan lyde, vil jeg stille mig stærkt skeptisk over for.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte for kort tid siden forslag om en særlig boligfond, og dette her er jo i virkeligheden et forslag om en særlig landbrugsfond, der skal give lån til en særlig lav rente. Jeg tror, det er meget farligt at komme ind på at differentiere vor pengepolitik med forskellige renteniveauer på forskellige områder, fremme enkelte steder og hæmme andre steder. Jeg tror, man på dette område må se i øjnene, at hvis man skal opnå noget virkeligt, må det ske over den almindelige økonomiske politik.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen havde på dette område en lidt ironisk bemærkning at gøre. Det ærede medlem påpegede de vanskeligheder, der var for landmændene, og sagde, at ansvaret for den høje rente og kreditstramningen hviler på det flertal her i det høje ting, der bærer den økonomiske lovgivning.

Det tror jeg ikke er rigtigt. Jeg tror, at ansvaret for kreditstramningen og den høje rente i ganske særlig grad hviler på det ærede medlem hr. Peter Larsens parti. Det forholder sig jo sådan, at når efterspørgselspresset er for stort, er man af samfundsøkonomiske grunde nødt til, hvis man vil være ansvarsbevidst, at dæmpe det, og der er i det væsentlige kun to måder at dæmpe det på, nemlig større skatter og afgifter, som fortrinsvis rammer og dæmper forbruget, og kreditstramningens og den høje rentes politik, som i første række dæmper investeringerne og dermed også investeringsmulighederne inden for landbruget. Netop fordi det ikke har været muligt at gennemføre den fornødne stramme finanspolitik, er det høje ting og regeringen og Nationalbanken tvunget ud i at måtte acceptere en politik med høj rente og kreditstramning.

Det ærede medlems partis holdning har i høj grad bevirket, at det ikke har været

muligt at gennemføre den fornødne stramme finanspolitik; derfor har det ærede medlems parti hovedansvaret for, at det ikke er lykkedes at undgå kreditstramningen og den høje rentes politik. Jeg vil understrege dette, fordi jeg anser det for at være den eneste enkle og effektive løsning på de unge landmænds problemer at klare deres finansieringsproblem over den almindelige økonomiske politik i stedet for at lave en række smålapperier på de forskellige områder, som både kræver administration og er indviklede, og som alligevel ikke hjælper nogen rigtigt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirkegaard): Jeg tager ikke ordet for at forlænge debatten, men derimod for at sige tak for den betingede tilslutning, jeg fik til de synspunkter, jeg har haft lejlighed til at fremføre. Jeg fremsatte dem jo til overvejelse og fik dem ikke accepteret alle sammen, og jeg gav udtryk for, at inden vi nåede til vejs ende, ville vi nok få lejlighed til at stifte bekendtskab med andre forslag, og det fik vi jo også i ganske høj grad.

Fra en enkelt side bebrejdede man mig, at jeg ikke havde opfindsomhed nok; jeg manglede fantasi til at komme med nye synspunkter. Jeg erkender, at problemet er så kompliceret, at jeg ikke kan fremsætte konkrete forslag, og jeg mener i og for sig ikke, at der går nogen splint af min værdighed ved at erkende det. Men jeg går ud fra, at vi efter denne debat kan få et fornuftigt udvalgsarbejde, og det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagernes overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Chr. Rasmussen: Jeg foreslår, at de to forslag til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.